

DZIENNIK URZĘDOWY

STAROSTWA W JAROSŁAWIU.

Wychodzi dwa razy w miesiącu.

Prenumerata miesięczna 1. zł.

L. 20599/27

B.

Jarosław, dnia 10/6. 1927.

DO ZARZĄDU MIASTA JAROSŁAWIA, oraz
WSZYSTKICH ZWIERZCHNOŚCI GMINNYCH
w POWIECIE.

Związek strzelecki w Jarosławiu zamierza w najbliższym czasie zorganizować sport wioślarski na Sanie dla członków swoich i organizacji P. W.

Ponieważ na razie z powodu braku funduszy nie może Komenda Związku Strzeleckiego przystąpić do zrealizowania tego tak pięknego a dla wychowania fizycznego pierwszorzędne znaczenie mającego sportu, przeto zwracam się do Zarządu miasta Jarosławia tudzież do wszystkich Zwierzchności (Zarządów) gminnych w powiecie z prośbą o zainicjowanie w gminie Swojej w możliwie najbliższym czasie składek dobrowolnych na cel powyższy i przedłożenie mi zebranych datków pieniężnych w jak najkrótszym terminie, w każdym zaś razie nie później jak do dnia 15-go lipca br.

Zaznaczam z całym naciskiem, że zebrane datki pieniężne chociażby najmniejsze a więc kilku, czy kilkunastuzłotowe — będą nie tylko dowodem i wyrazem należytego zainteresowania się Panów Naczelników gmin tą szlachetną akcją — ale świadczyć będą również o pełnym zrozumieniu nałożonych na Panów Naczelników gmin, obowiązków obywatelskich.

Znając z doświadczenia ofiarność gmin powiatu jarosławskiego na różne inne cele — wyrażam przekonanie że i akcja poruszona niniejszym pismem przy odpowiednim poparciu, inicjatywie i energii Panów Naczelników gmin — wyda niezawodnie pożądaną rezultat.

Starosta w z. Bujniewicz.

Odpis:

Urząd Wojewódzki lwowski.

L. RW. 2670 ex 1927

We Lwowie dnia 13 maja 1927

Rozporządzenie

Wojewody lwowskiego regulujące obrót i handel zwierzętami kopytowymi i racicowymi na obszarze Województwa.

Ze względu na obecny stan zaraźliwych chorób zwierzęcych, uchylam obowiązujące dotychczas zarządzenia byłego Namiestnictwa; a mianowicie:

1) obwieszczenie z dnia 16 marca 1914 L. XVII 34/1 dotyczące obrotu handlowego trzoda chlewna,

2) obwieszczenie z dnia 8 lutego 1916 L. XVII 9743 w przedmiocie ograniczenia obrotu zwierzętami racicowymi i końmi,

3) obwieszczenie z dnia 9 sierpnia 1919 L. XVII 43032/2063 w przedmiocie ograniczenia obrotu końmi, oraz zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego,

4) z dnia 14 grudnia 1922 L. 3605/2/VII/4 o środkach ochronnych przeciw zawlekaniu i rozwlekaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

5) z dnia 6 czerwca 1925 L. RW. 6204 i 21 czerwca 1926 L. RW. 2816 w sprawie pędzenia pieszo bydła rogatego do Lwowa, oraz,

6) z 30 marca 1926 L. RW. 1201 w sprawie ulg przy przewożeniu zwierząt hodowlanych kolejną a natomiast wobec niebezpieczeństwa zawlekania i rozwlekania zaraźliwych chorób zwierzęcych, zarządzam na zasadzie §§. 2, 8, 9, 10, 11, 15, 22, 23 i 24 ustawy z dnia 6 sierpnia 1909 r. Dz. p. p. Nr. 177) i rozporządzenia wykonawczego z dnia 15. 10. 1909 Dz. p. p. Nr. 178) aż do odwołania co następuje:

I.

a) Zwierzęta domowe należące do rodzaju przeżuwaczy (bydło rogate, bawoły, owce, i kozy) kopytowych (konie, osły, muły i osłomuły) i świń muszą być w obrocie zaopatrywane w paszporty wydane w miejscu pochodzenia zwierząt przez organa do tego uprawnione na drukach pobranych od władzy politycznej powiatowej i opiewające na imię i nazwisko ich posiadaczy.

Paszporty mają być wypełniane jak najdokładniej we wszystkich rubrykach w ten sposób, aby tożsamość zwierząt każdym razem dała się łatwo sprawdzić.

Zwierzęta wprowadzone w obrót bez przepisanego paszportu albowiem za paszportem nieważnym z powodu przedawnienia lub niedokładnie opisane w paszportach mają być, gdziekolwiek będą napotkane, bezwarunkowo kwestjonowane, odosobnione i traktowane po myśli końcowego ustępu rozporządzenia wykonawczego do §. 8 ustawy z dnia 6 sierpnia 1909 r. (Dz. p. p. Nr. 177 i 178).

b) Zwierzęta kopytowe (konie, osły, muły i osłomuły) i racicowe (bydło rogate bawoły, owce, kozy i świnię) wolno z zachowaniem obowiązujących przepisów kupować i sprzedawać tylko na targach na zwierzęta i w konsentowanych stajniach handlowych.

Kupno względnie sprzedaż w czasie targów może się odbywać tylko na targowiskach na zwierzęta domowe, a kupowanie względnie sprzedaż takich zwierząt poza obrębem targowicy (na drogach, placach, w domach zajezdnych i t. p.) jest wzbronione.

c) Tak samo wzbronione jest pędzenie zwierząt pieszo przez większe przestrzenie.

Zwierzęta doprowadzone z jednego powiatu politycznego na targowicy znajdującą się w sąsiednim lub trzecim powiecie politycznym, także przywiezione koleją z dalszych powiatów wolno odpędzić z tej targowicy do miejscowości położonej w powiecie politycznym bezpośrednio graniczącym lub trzecim, jeżeli są zaopatrzone w legalne paszporty zwierzęce z klauzulą komisji targowej i podpisem lekarza weterynaryjnego. Władze polityczne powiatowe mogą jednak w wypadkach zasługujących na uwzględnienie udzielić wyjątkowo pozwolenia rolnikom lub hodowcom nietrudniącym się handlem zwierzętami na przeprowadzenie także do dalszych powiatów zwierząt przeznaczonych do użytku we własnym gospodarstwie.

Z targów na bydło rzeźne nie mogą się zwierzęta dostawać pod żadnym pozorem do dalszego obrotu, lecz muszą być odpędzone wprost do

miejsc uboju i tam poddane rzezi.

d) Kupno i sprzedaż zwierząt kopytowych i racicowych przez handlarzy, rzeźników i masarzy sposobem krążenia od miejscowości do miejscowości i od zagrody do zagrody oraz na obejściach gospodarskich jest wzbronione.

Kupno jednak zwierząt kopytowych i racicowych na obejściach gospodarskich dozwolona jest — pominąwszy wypadki rzezi z konieczności — tylko rolnikom i hodowcom wyłącznie dla potrzeb własnego gospodarstwa, jednak przy zachowaniu przepisów o obrocie temi zwierzętami i za zezwoleniem naczelnika gminy danej miejscowości który może je wydać tylko wówczas, gdy nie ma przeszkód sanitarno-weterynaryjnych.

Paszporty na nabyte w ten sposób zwierzęta muszą być zaopatrzone klauzulą naczelnika gminy miejsca nabycia zwierząt zawierającą imię i nazwisko nabywcy, miejsce przeznaczenia zwierząt oraz stwierdzającą, że zwierzęta przeznaczone są na chów względnie dla potrzeb gospodarstwa.

Władze polityczne powiatowe mogą wyjątkowo zezwolić rzeźnikom na kupno zwierząt racicowych rzeźnych na obejściach gospodarskich przy zachowaniu wskazanych środków ostrożności oraz pod warunkiem, że przed wyprowadzenie tych zwierząt z miejsca pochodzenia miejscowy oglądacz zwierząt sprawdzi każdym razem niepodważany stan zdrowia zwierząt w danym obejściu i okoliczność tę uwidoczni na paszportach powołując datę i liczbę zezwalającego reskryptu władzy politycznej powiatowej na kupno i wprowadzenie zwierząt.

e) Zwierzęta kopytowe i racicowe przewożone koleją podlegają bez względu na wiek, ilość sztuk i odległość stacji wyładowania przepisanyemu oglądzi-
nom ustanowionemu lekarza weterynaryjnego tak przy załadowaniu jak i wyładowaniu.

Wyjątek stanowią zwierzęta hodowlane w ilości do 3 (trzech) sztuk legitymowane prócz prawidłowych paszportów także świadectwem pochodzenia wydanym przez Towarzystwo gospodarskie na wschodnią Małopolskę we Lwowie, względnie przez Towarzystwo rolnicze w Krakowie stwierdzającym, że są rzeczywiście zwierzętami hodowlanymi, które w stacji końcowej mogą być wyładowane bez interwencji lekarza weterynaryjnego.

Skierowywanie przesyłek zwierząt nadanych na obszarze tutejszego Województwa do innych stacji aniżeli to zaznaczył na dokumentach przewożowych i w protokole oględzin lekarz weterynaryjny, jest wzbronione i zmiany takiej nie wolno skutkować następnie ani w stacji nadawczej, ani też w czasie transportu (t. zw. przekartowywanie).

Do przewozu kolejną wolno przyjmować tylko zwierzęta legitymowane paszportami odpowiadającymi ściśle wymogom ogólnej ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych. Z zwierząt nadchodzących z zagranicy nie można przewozić w tym samym wagonie razem ze zwierzętami krajowymi a zwierząt przeznaczonych na rzeź ze zwierzętami użytkowymi lub hodowlanymi.

II.

Handlem zwierzętami kopytowymi (końmi, osłami, mułami, osłomułami) oraz zwierzętami racicowymi (bydłem rogatym, bawołami, owcami, kozami i nierogacizną) zajmować się mogą tylko osoby, które posiadają kartę przemysłową i rozporządzają konsentowanymi stajniami (chlewami) handlowymi.

Handlarzom zwierzętami, rzeźnikom, masażom ich pomocnikom, mniszkarzom i wogóle osobom, które wskutek swego zatrudnienia wchodzi w styczność z obcymi zwierzętami, ze zwłokami zwierząt lub z odpadkami i wytworami zwierzęcymi, nie wolno bez specjalnego pozwolenia (vide I. ostatni ustęp punktu d) wchodzić do obcych stajen, chlewów i ubikacji, w których trzyma się zwierzęta kopytowe i racicowe ani też na pastwiska, gdzie te zwierzęta się znajdują.

Zakaz ten nie odnosi się do rzeźników i masarzy w wypadkach zakupna na obejściu lub pastwisku zwierząt, które mają być poddane rzezi z konieczności

III.

Na obszarze Województwa lwowskiego nie wolno puszczać nierogacizny samopas — tj. bez należytego dozoru (wałęsanie).

IV.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku urzędowym lwowskiego Urzędu Wojewódzkiego

Przekroczenie tego rozporządzenia — o ile nie podpada pod przepisy ustawy przemysłowej karane będą według rozdziału VIII ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 6-go sierpnia 1909. (Dz. p. p. Nr. 177).

To się podaje do powszechnej wiadomości.

Wojewoda Dr. Paweł Garapich wr.

Starostwo w Jarosławiu.

L. 13966/27

Wp.

Jarosław, dnia 24/5. 1927.

Magistratowi w Jarosławiu i wszystkim Zwierzchnościom gminnym w powiecie,

do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Starosta w z. Bujniewicz.

L. 18270/27

Wp.

Jarosław, dnia 25/5. 1927.

DO MAGISTRATU MIASTA JAROSŁAWIA
i wszystkich ZWIERZCHNOŚCI GMINNYCH
w POWIECIE.

Na podstawie reskryptu Województwa z dnia 10/5. 1927. L. RW. 2855/27. podaję do publicznej wiadomości zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 5/4 1927. Nr. 191/K/II. którym uregulowana została sprawa świadectw pochodzenia koni.

W myśl art. I. ustawy z dnia 23 stycznia 1925 o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracjami klaczy zarodowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 17. poz. 113) ogiery używane do odchowania z cudzemi klaczami winny posiadać świadectwo uznania i podlegają nadzorowi państwowemu. Świadectwa uznania wydają w myśl art. 2 tej ustawy oraz § 8. wydanego w wykonaniu tej ustawy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i D. P. z dnia 10. lipca 1925 r. o wykonaniu nadzoru państwowego nad ogierami (Dz. U. R. P. Nr. 73. poz. 511) Urzędy Wojewódzkie na podstawie orzeczenia specjalnych komisji kwalifikacyjnych. Komisje te kwalifikują w myśl § 4. tegoż rozporządzenia ogiery uznane według jednej z 3-ch kategorii: do kategorii I. „ogierów zaleconych“ zostają zakwalifikowane ogiery, które, między innymi, posiadają udowodnione pochodzenie zarówno z ojca jak i z matki. Ogiery, nie posiadające udowodnionego pochodzenia zarówno z ojca, jak i matki, mogą być w myśl § 4. tegoż rozporządzenia zakwalifikowane jedynie do kategorii II. „ogierów uznanych“ lub kategorii III-ej „ogierów dopuszczalnych“, dla których w myśl § 8 tegoż rozporządzenia, wydawane są świadectwa uznania jedynie z ważnością na jeden rok w odróżnieniu od ogierów kategorii I-szej, dla których świadectwa te wydawane są z ważnością

na lat 5. Dla zakwalifikowania więc ogiera do kategorii I-ej ogierów zaleconych udowodnienie jego pochodzenia posiada zasadnicze znaczenie. Pozatem udowodnienie pochodzenia ogiera posiada w ogólności znaczenie przy kwalifikowaniu ogierów.

Również przy rejestracji klaczy zarodowych, przedsiębranej stosownie do art. 3 ustawy o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych, udowodnienie pochodzenia tych klaczy ma znaczenie, gdyż w myśl tegoż artykułu zarejestrowanie klaczy następuje bądź to na mocy przedłożonych przy przedstawieniu klaczy dowodów pochodzenia, bądź też na mocy zakwalifikowania przedstawionej klaczy z powodu jej zalet.

Znaczenie dowodów pochodzenia koni nie ogranicza się do wypadku kwalifikowania ogierów i rejestracji klaczy zarodowych i udowodnienie pochodzenia konia. Od klaczy zarodowej lub niezarodowej, lecz stanowionej przez ogiera uznanego może mieć również znaczenie dla posiadacza tego konia z punktu widzenia jego interesów gospodarczych. Dowód bowiem pochodzenia konia mieć będzie przy sprzedaży tego konia niewątpliwie wpływ na jego cenę.

Ministerstwo Rolnictwa i D. P. pragnąc umożliwić zaopatrywanie w świadectwa pochodzenia koni, przygotowało zeszyty z odnośnymi świadectwami w ilości odpowiadającej liczbie ogierów uznanych.

Każdy zeszyt zawiera 50 kart. Na pierwszej stronie karty jest „świadectwo pokrycia“, na odwrotnej zaś stronie „dowód urodzenia źrebica“. Do każdego zeszytu dołączone jest objaśnienie. Świadectwo pokrycia wypełnia posiadacz uznanego ogiera i wydaje je posiadaczowi klaczy ostatecznie odchowanej przez swego ogiera. O ile posiadacz klaczy odchowanej przez uznanego ogiera po urodzeniu źrebica, zamierza uzyskać dowód jego pochodzenia, w takim razie o urodzeniu się źrebica zawiadamiam urząd gminny.

Urząd gminny po stwierdzeniu, że od daty ostatniego skoku ogiera, wymienionej w świadectwie pokrycia do dnia urodzenia źrebica upłynęło nie mniej niż 325 dni, nie więcej niż 355 przeciętnie 340 dni, wypełnia dowód urodzenia źrebica i wydaje go posiadaczowi źrebica.

Zeszyty te, jednocześnie z wydaniem niniejszego zarządzenia zostaną przesłane władzom administracyjnym I-szej instancji w celu rozestania ich, po otrzymaniu od Panów Wojewodów odpowiedniego zarządzenia, położonym na ich obszarze działa-

łania urzędowi gminnym. Urzędy gminne wydawać będą każdemu posiadaczowi uznanego ogiera przesłane zeszyty za zwrotem kosztów ich druku w sumie 1 zł. za jeden zeszyt.

Sumy, osiągnięte ze sprzedaży tych zeszytów urzędy gminne winny wpłacić do władz administracyjnych I-ej instancji, te ostatnie zaś winny odnośne sumy wpłacić do Kas Skarbowych na dochód Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych „Dział II. rozdział I §. 11. budżetu Ministerstwa Rolnictwa i D. P.

Przesyłając Panu Wojewodzie jeden egzemplarz odnośnego świadectwa wraz z objaśnieniem o jego wypełnianiu, proszę Pana Wojewodę o wydanie zarządzenia, a) aby władze administracyjne I-ej instancji objaśniły odpowiednio urzędy gminne o znaczeniu odnośnych świadectw oraz przesyłały każdemu urzędowi gminnemu taką ilość zeszytów jaka odpowiada liczbie ogierów uznanych w gminie, b) aby urzędy gminne udzielały objaśnień posiadaczom ogierów uznanych o znaczeniu i sposobie wypełniania tych świadectw i c) aby urzędy gminne w wypadkach zgłaszania faktu urodzenia źrebica, wypełniały dowody urodzenia źrebica i wydawały je zainteresowanym osobom.

Celem lepszego zrozumienia powyższego okólnika dołączam objaśnienie oraz w końcu

a) wzór na świadectwo pokrycia ogierem kwalifikowanym jednym z wyżej wymienionych kategorii — oraz

b) wzór na dowód urodzenia i pokrycia źrebica.

Pierwszy wzór wypełnia posiadacz ogiera, drugi wypełnia i potwierdza Zwierzchność gminna zgodnie z faktycznym stanem rzeczy.

Ponieważ do wprowadzenia nowej procedury w tym względzie potrzeba druków, przeto właściciele licencjonowanych ogierów, zgłaszają się w Starostwie (każdy piątek od 8—10 godz. rano) w biurze referenta weterynaryjnego Nr. 9, gdzie za złożeniem opłaty w kwocie 1 Zł. otrzymają zeszyty z potrzebnymi drukami.

Rzeczą będzie i obowiązkiem p. Naczelnika gminy — sprawę tę serjo traktować i zmusić zamieszkałych w gminie właścicieli ogierów i klaczy stanowionych u nich, by zapiski na dostarczonych drukach były porządnie czytelnie prowadzone.

Ponadto sprawę polecam czujnej uwadze Policji, państwowej, by raz zarządzane przepisy były dokładnie respektowane.

Starosta w z. Bujnie wicz.

Do L. 18270/27.

Nr.

Ogier

pokrył klacz

Opis klaczy:

maść i odmiany

pochodzenie: ojciec

matka

posiada

wiek lat, świadectwo

nie posiada

rejestracji klaczy zarodowej Nr.

Daty skoków

po raz	1	2	3	4	5
w dniu					

Właściciel klaczy

zamieszkały w

gminy

powiatu

Województwo Starostwo

Nr.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Urząd Wojewódzki w

Świadectwo pokrycia.

Ogier rasy

po ogierze rasy

z klaczy rasy

posiadający świadectwo uznania Nr.

kategorji wydane przez

Urząd Wojewódzki w

pokrył

klacz po ogierze

z klaczy

maść i odmiany

wiek lat, posiadająca

nie posiadająca

świadectwo rejestracji klaczy zarodowej Nr.

należącą do

w

gm. pow.

Daty skoków

po raz	1	2	3	4	5
w dniu					

dn. 19

Podpis właściciela ogiera

Dowód urodzenia źrebięcia.

Klacz urodziła dnia 19 r.

w gminy pow.

ogierka i
Klaczkę

maść i odmiany źrebięcia

pieczęć dn. 192 r.

Podpis wójta gminy

Zmiany w opisie maści i odmian źrebięcia:

Zmiany właściciela:

Wiadomości o wyniku odchowania.

klaczy

należące do

w

gm.

pow.

Padła

Pozostała jałowa

Poroniła

Urodziła dn. 19 r.

w

gm. pow.

ogierka
klaczkę maść i odmiany

Źrebięcia:

Uwaga: Słowa niepotrzebne wykreślić.

O B J A Ś N I E N I E !

Na mocy ustawy z dnia 23 stycznia 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 17. poz. 113) do odchowania cudzych klaczy mogą być używane tylko takie ogiery, które mają świadectwo uznania.

Za klacze zarodowe uważane są klacze posiadające świadectwo rejestracji i wpisanie do ksiąg rodowodowych. Zarówno ogiery posiadające świadectwo uznania, jak i klacze zarodowe, zwolnione są od przymusowego poboru do wojska. Od obowiązku dostarczenia podwód może właściciel zwolnić swoje ogiery, posiadające świadectwo uznania, oraz klacze zarodowe, przez uiszczenie pewnej sumy pieniężnej. Od tego ostatniego obowiązku wolne są zupełnie klacze zarodowe, których właściciel nie posiada żadnego innego konia. Uzyskanie świadectwa uznania dla ogiera oraz wpisanie klaczy do ksiąg rodowodowych jest ułatwione, gdyż posiadacz ogiera lub klaczy przedstawi na przeglądzie dowody pochodzenia swoich koni. Aby ułatwić ludności zaopatrywanie koni w dowody pochodzenia, wprowadza się niniejszem świadectwa. Sposób wydawania świadectw jest następujący:

1) Zeszyt ze świadectwami zawiera 50 kartek. Na pierwszej stronie kartki jest „Świadectwo pokrycia” na odwrotnej stronie „Dowód urodzenia żrebięcia”. Kartka odpowiednio wypełniona na obu stronach stanowi dowód pochodzenia konia.

2) Świadectwo pokrycia wypełnia właściciel ogiera oddzielnie dla każdej klasy przyprowadzonej do stanowienia. W rubryce „daty skoków” właściciel ogiera, posiadającego świadectwo uznania, wpisuje — w miarę przyprowadzenia klaczy do stanowienia — dzień, miesiąc i rok poszczególnych skoków ogiera. Po ostatnim skoku, gdy klacz już nie przyjmuje ogiera, podpisuje świadectwo pokrycia i wręcza je posiadaczowi klaczy.

3) Przy wręczeniu świadectwa pokrycia posiadacz ogiera winien wyjaśnić posiadaczowi klaczy znaczenie tego świadectwa, oraz poinformować, że o ile klacz ta urodzi żrebię, a posiadacz żrebięcia zamierza uzyskać dla niego dowód pochodzenia, winien zawiadomić o urodzeniu żrebięcia zarząd gminy i przedstawić świadectwo pokrycia.

4) Na skutek zgłoszenia o urodzeniu żrebięcia, zarząd gminy po stwierdzeniu, że od dnia ostatniego skoku ogiera do dnia urodzenia żrebięcia upłynęło nie mniej niż 325 dni a nie więcej niż 355 dni (przeciętnie 340 dni), wypełnia dowód urodzenia żrebięcia i zwraca go posiadaczowi żrebięcia.

Pow. Komenda Uzupełnień. Jarosław dnia 30/5 1927.

K O M U N I K A T**Zaciąg ochotniczy do Marynarki wojennej.**

Kierownictwo Marynarki wojennej przy Ministerstwie spraw wojskowych w Warszawie, ogłasza

co następuje:

W terminie do dnia 1 lipca br. przyjmowani będą do Marynarki wojennej jako ochotnicy, mężczyźni urodzeni w latach 1907, 1908 i 1909. Starszych albo młodszych przyjmować się nie będzie.

Ochotnicy służą w Marynarce wojennej 3 lata, z czego 2 lata przypada na obowiązkową służbę wojskową, do której każdy obywatel jest powołany, zaś rok — na służbę nadterminową. Do służby nadterminowej należy się pisemnie zobowiązać od razu przy wstąpieniu.

W ciągu 3 letniego okresu służby w marynarce wojennej ochotnicy przechodzą najpierw wyszkolenie wojskowe (szkoła rekruta), jak w wojsku lądowym, następnie szkoleni są w szkole specjalistów, aby w końcu pełnić służbę na okrętach wojennych morskich i rzecznych oraz w formacjach lądowych, już jako specjaliści poszczególnych rodzajów służby, n. p. jako artylerzyści, torpedyści, sternicy, sygnaliści, maszyniści, motorzyści, palacze, nurkowie, radiotelegrafici, elektrotechnicy itp.

Zdolniejszych specjalistów wysyła się do szkoły podoficerskiej, po ukończeniu której mogą pozostać w marynarce woj. na stałe, jako podoficerowie zawodowi.

Przez cały czas służby ochotnicy otrzymują żołd i dodatki według specjalnej tabeli, znacznie wyższej od tabeli dla poborowych.

Głównym warunkiem wstąpienia do Marynarki wojennej jest dobra znajomość czytania, pisanie i rachunków, w zakresie co najmniej - 3-ech klas szkoły powszechnej, posiadanie warunków fizycznych do służby w marynarce wojennej oraz pożądana znajomość rzemiosła.

Marynarka wojenna potrzebuje jak najwięcej ochotników fachowców więcej przedewszystkiem ślusarzy, mechaników, monterów szoferów, motorzystów i elektrotechników następnie rybaków flisaków i innych obeznanych z zawodami wodnymi, w końcu zaś kandydatów bez specjalnego zawodu jak uczniów, praktykantów, pracowników umysłowych i handlowych, robotników itp.

Kandydaci do Marynarki wojennej powinni być zupełnie zdrowi i dobrze fizycznie rozwinięci a w szczególności dobry wzrok, dokładne badania lekarskie, według specjalnych przepisów dla Marynarki wojennej (Sam. 16) odbywać się na Komisji poborowej, podczas poboru.

Zaciąg ochotniczy do Marynarki wojennej zostaje zamknięty dnia 1 lipca br. do tego więc czasu każdy, chcący wstąpić ochotniczo do Marynarki wojennej, powinien złożyć pisemne podanie do swojej Powiatowej Komendy Uzupełnień (P. K. U.) która go poinformuje o dacie przeglądu lekarskiego, wyjaśni jakie dokumenty trzeba do podania dołączyć, wyznaczy mu dokładny termin wcielenia do marynarki wojennej (w październiku br.) oraz udzieli wszelkich innych informacji.

L. 20622/27/S.

Magistratowi m. Jarosławia i wszystkim Zwierzęnościom gminnym w powiecie do wiadomości i zawiadomienie interesowanych w sposób tamże używany.

Starosta w z. BUJNIEWICZ.

Opłata ryczałtowa
rozporządzeniem M. P. 17
z dnia 25/5 1927

JAROSŁAW